Rok II. Niedziela 17 lutego 1929. Nr. 7.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

POJEDNANIE PAPIEŻA Z KRÓLEM WŁOSKIM.

Wiadomość, że 10 lutego nastąpiło podpisanie umowy między Piusem XI a Wiktorem Emanuelem III, królem włoskim, wielu napełniła głęboką radością, niejednego zdumieniem wobec tego bądźcobądź niezwykłego i śmiałego kroku ze strony Stolicy Apostolskiej i rządu włoskiego, ale byli z pewnością i tacy, którzy przyjęli to zdarzenie z gniewem, widząc, że Kościół przez ten krok zyskuje na szacunku u ludzi wszystkich, że Kościół pełen jest dobrej woli i ustępliwości, gdy tę dobrą wolę widzi u strony przeciwnej.

Cóż to tak wielkiego stało się w Rzymie 10 lutego 1929 r.?

Od roku 756 istniało państwo kościelne. Papieże posiadali część Włoch i nad tą częścią byli panującymi. Dzieje tego państwa różne miały koleje, a papieże mieli z tego powodu i wiele kłopotów. Chodziło jednak zawsze o to, by papież, jako Głowa Kościoła całego, był niezależny od poszczególnych państw. Mając kawałek kraju, na którym był niezależnym panem, mógł łatwiej tę niezależność zachować.

Gdy zaczęło się jednoczenie całych Włoch, postawiono sobie za cel, by Rzym stał się stolicą królestwa włoskiego. Zajęto też Rzym siłą, z papieżem nie liczono się zupełnie i 20 września 1870 r. ogłoszono Rzym stolicą Włoch.

Papieże nie uznali tego faktu, zamknęli się w Watykanie i od tego czasu żaden papież poza mury Watykanu nie wyszedł. Rządy we Włoszech spoczywały zaś w ręku masonów, którzy zwalczali Kościół i papieżom wyrządzali rozmaite przykrości. Dopiero gdy na czele rządu we Włoszech stanął Mussolini przez swój faszyzm, doszło do pojednania między królem a papieżem.

Nie otrzymuje papież ani w części dawnego obszaru, otrzymuje tylko cząsteczkę Rzymu, gdzie będzie niezależny, która będzie stanowić jego państwo. Jak widać, posunęła się Stolica Ap. w ustępliwości do ostatnich granic, licząc się z uczuciami Włochów, którzy nie mogliby się zgodzić, by Rzym przestał być stolicą ich państwa. Znosi też papież wszystkie kary, które ciążyły na królach włoskich za zabranie państwa kościelnego.

Szczegółów układu nie znamy. Do ostatniej chwili trzymany był w tajemnicy. I ogół nie obchodzą szczegóły, odkąd i dokąd sięga obszar papieski, lecz cieszy go, że papież obecnie, będąc niezależny, zyskuje swobodę ruchów, może swobodniej działać i na miejscu w Rzymie w wielu sprawach łatwiej będzie o porozumienie. Zaznaczy się to na działalności misyjnej, na przywróceniu wpływów Kościoła w krajach protestanckich, gdzie protestantyzm zeszedł na bezdroża, w Rosji, gdzie prawosławie zanika pod naporem sowieckim.

Przeżyliśmy wielką chwilę, znikła wielka bolączka. Pius XI uświetnił wiekopomnym czynem swój 50-letni jubileusz kapłański. Czyn ten opromieni papiestwo, zbliży do Kościoła obojętnych, katolików zjednoczy, pracę ich ożywi i natchnie wielkodusznością.

LIST PASTERSKI

X. Arcybiskupa Bolesława Twardowskiego

do duchowieństwa i wiernych.

X. Arcybiskup, wezwawszy do jak najsumienniejszego zachowania postu, przypomniawszy z naciskiem przepisy co do tańców i strojów, poświęca cały List sprawie misyj. Misje są ulubionem dziełem Piusa XI i Jego życzenia i nakazy muszą być dla całego Kościoła obowiązujące i rzeczywiście wszędzie zwiększyło się bardzo zainteresowanie misjami.

Dlaczego mamy pomagać misjom Kościoła świętego?

Od Pana Jezusa otrzymał Kościół nakaz, by szedł i nauczał wszystkie narody. Dla wszystkich ludzi przyszedł Pan Jezus na ziemię, i wszyscy powinni wiedzieć, w jaki sposób mogą się dostać do nieba. Każdy katolik, ceniący sobie skarb wiary i możność przystępowania do sakramentów św., będzie także pomagał w tem dziele nauczania wszystkich narodów. Jedni ofiarują swe życie i trudy, drudzy niech ofiarują przynajmniej modlitwę na intencję misyj i grosz na wydatki misyjne. Nie mogą i Polacy pozostać w tyle, jako jeden z najliczniejszych narodów katolickich, tem bardziej, że dwa okręgi misyjne oddała Stolica Apostolska naszym kapłanom, mianowicie OO. Jezuitom i Siostrom Służebniczkom starowiejskim Rodezję, a OO. Bernardynom i SS. Urszulankom okręg charbiński w Chinach.

W jaki sposób możemy wspierać misje Kościoła świętego?

Pierwsza pomoc to modlitwa za pogan, za kapłanów i o powołania misyjne. Druga pomoc to ofiara pieniężna. Pieniądze te idą na utrzymanie seminarjów misyjnych i wychowawcze zakłady misyjne, na ochronki, szpitale, sierocińce i szkoły na misjach. Nie chodzi tu o duże kwoty, choć i te nie są zakazane, lecz o datki drobne, ale możliwie przez wszystkich płacone.

Najlepiej niesiemy tę pomoc pieniężną, należąc do towarzystw misyjnych. Wszyscy starsi, młodzież akademicka i szkół średnich mają należeć do **Dzieła Rozkrzewiania Wiary.** Zostało ono założone w 1822 r. Do tego towarzystwa może należeć każdy katolik, który ukończył 12 rok życia. Obowiązkiem jego jest: 1. Odmówić codziennie 1 Ojcze nasz i 1 Zdrowaś Marjo, oraz wezwanie Św. Franciszku Ksawery, módl się za nami 2. Złożyć na misje 5 groszy tygodniowo czyli 2·60 zł rocznie.

Młodzież szkół powszechnych ma należeć do **Dzieła św. Dziecięctwa Pana Jezusa.** Celem jego jest ratowanie dzieci pogańskich i wychowanie ich chrześcijańskie. Należą do niego głównie dzieci, choć mogą należeć i dorośli. Obowiązkiem członków jest: 1. Odmówić codziennie 1 Zdrowaś Marjo, z dodaniem wezwania: Najświętsza Panno Marjo, módl się za nami i za biednemi dziećmi pogańskiemi. 2. Złożyć miesięcznie przynajmniej 5 groszy. Ma ono 2[illegible] miljonów członków, uratowało 25 miljonów dzieci pogańskich. Co roku chrzci około pół miljona dzieci i utrzymuje dla nich 12.000 szkół i 8.000 różnych zakładów. Osobne obowiązki mają kapłani.

„Z okazji jubileuszu kapłańskiego Ojca św., któremu na sercu tak leżą misje wśród niewiernych, niech każdy z Was, Ukochani moi, postanowi przystąpić do jednego ze Związków misyjnych, codziennie gorąco się modlić na intencję pomyślnego rozwoju misyj i wspierać je choćby drobnemi, ale regularnie składanemi ofiarami. Czyńcie, co możecie, dla misyj, a otrzymacie nagrodę przyrzeczoną tym, którzy Bogu pomagają w pracy nad zbawieniem dusz ludzkich.

Do tej zbożnej pracy z całego serca Wam udzielam Arcypasterskiego błogosławieństwa: Niech Wam błogosławi Wszechmocny Bóg † Ojciec, † Syn i † Duch Św., a Matka Najświętsza niech Wam zawsze z Nieustającą spieszy Pomocą“.

† BOLESŁAW
Arcybiskup - Metropolita.

Post.

Jeśli się weźmie na uwagę osoby ciężko pracujące fizycznie czy umysłowe, to przy obecnych dyspenzach nie następuje w Wiel-

kim Poście żadna zmiana, bo wstrzemięźliwość od mięsa obowiązuje tylko w piątek, w inne dni można jeść mięso i to więcej razy niż trzy.

Kto nie pracuje ciężko fizycznie czy umysłowo, a skończył 21 lat życia, a nie zaczął 60 roku, ten obowiązany jest do postu ścisłego. Post ścisły polega na tem, że wolno jeść tylko 3 razy dziennie, w tem raz do sytości. W piątki ma to być równocześnie wstrzymanie się od mięsa. W inne dni tygodnia wolno jeść mięso w post ścisły, ale ograniczyć się do trzech posiłków w ciągu dnia w tem jednego do sytości.

Osoby, stołujące się w restauracji, mogą spożywać mięso, o ile nie mogą dostać potraw postnych, albo jeśli mogą je dostać, ale za stosunkowo wielką cenę.

Widzimy z powyższego, że w zmienionych warunkach życia w mieście Kościół poszedł ludziom ogromnie na rękę. Dobrze jest znać te wszystkie udogodnienia, bo, gdyby ktoś, nie wiedząc o tych zwolnieniach, spożywał mięso w dni zakazane, popełniałby grzech, przekraczając przykazanie kościelne, co do którego istnieje dyspenza.

Z tych dyspenz nie wynika, żeby nie wolno było pościć. Kto może, pościć powinien. Można i w inny sposób zadawać sobie umartwienia. Należy więcej czasu poświęcać na modlitwę. Swą dobrą wolę należy objawiać i przez jałmużnę.

Słynny posąg Chrystusa w Andach.

W czasie podróży do Ameryki Południowej Hoover wyraził życzenie obejrzenia słynnego posągu Chrystusa w Andach, znajdującego się na granicy Chile i Argenty.

Ten symboliczny pomnik Zbawiciela, otaczany niezwykłą czcią ludności Ameryki łacińskiej ma bardzo interesującą historję.

Jak wiadomo, w XIX w. pomiędzy narodami Ameryki Południowej toczyły się nieustanne wojny. W r. 1898 między Argentyną i Chile powstał konflikt z okazji regulowania linji granicznej. Oba państwa poczęły się szybko zbroić, sprowadzając materjał wojenny z Europy. Krwawe starcie wydawało się nieuniknionem, gdy w tem w marcu 1900 r. biskup argentyński, Mgr. Benavente, z powodu Wielkiego Tygodnia, który w obu krajach obchodzony jest z wielką uroczystością, wydał orędzie, wzywające do pokoju „w imię Chrystusa“. Po drugiej stronie granicy na apel ten odpowiedział biskup chilijski. Następnie obaj biskupi, zjednoczeni w wierze, objeżdżali swoje kraje, nawołując wszędzie do zgody. Wysiłki arcypasterzy nie poszły na marne. Opinja publiczna w obu krajach zwróciła się przeciw wojnie. Rządy obu państw otrzymały niezliczoną liczbę podań antywojennych w których wypowiedzieli się wszyscy, począwszy od najwyżej postawionych osobistości, a skończywszy na najprostszych obywatelach. Pod wpływem takiej atmosfery moralnej, która miała w sobie coś nadnaturalnego, plany wojenne załamały się i ustąpiły miejsca pokojowi, zawartemu na podstawie szlachetnego podziału spornego terytorjum.

W r. 1902 nastąpiło podpisanie układu rozjemczego; równocześnie przeprowadzono rozbrojenie, które zostało ułatwione, dzięki zawarciu podobnych układów z innemi państwami sąsiedniemi.

Tak pomyślne rozwiązanie sporu zrodziło myśl wzniesienia trwałego pomnika, któryby w widoczny sposób mógł przemawiać do serc najdalszych pokoleń. Ponieważ pokój utrzymany został w imię Chrystusa, więc zdecydowano, że na granicy chilijsko-argentyńskiej, wśród niebosiężnych szczytów i wiecznych śniegów Kordylierów, stanie olbrzymi posąg Boga-Człowieka, jako stałe upomnienie dla ludów, by żyły w zgodzie, w pokoju i miłości wzajemnej.

W arsenale w Buenos Aires piętrzyły się stosy mitraljez, armat i wszelkiego rodzaju broni, która już teraz była niepotrzebna. Z tego materjału wojennego odlano gigantyczną statuę Zbawcy. Przewieziono ją koleją w okolice górskie, a potem tysiące żołnierzy i marynarzy obu krajów wciągnęły ją na lawetach armatnich na jeden ze szczytów górskich. Dnia 13 marca 1904 roku nastąpiło uroczyste odsłonięcie posągu.

By z okazji owej uroczystości lepiej jeszcze dać wyraz temu duchowi, który ożywiał wszystkich, wojska argentyńskie rozkwaterowały się na terytorjum Chile, a oddziały chilijskie rozbiły namioty na ziemiach Argentyny.

Posąg Chrystusa Andów, którego prawa ręka wznosi się, błogosławiąc, ku Północy, a lewa trzyma krzyż, znajduje się na wysokości 13.000 stóp nad poziomem morza. Na cokole wyryto następujący napis: „Pierwej runą te góry i wszystko rozsypie się w proch, niż narody Chile i Argentyny zapomną o uroczystej przysiędze, złożonej u stóp Chrystusa. On, który nas tu pojednał, jest naszym Pokojem“.

Ze świata katolickiego.

„Oprócz kościołów budujcie schroniska, sierocińce i inne zakłady praktycznego duszpasterstwa“. Z takiem zaleceniem zwrócił się Ojciec św. do Episkopatu czechosłowackiego, przeznaczając na ten cel sto tysięcy koron czeskich i zwracając nadto uwagę na konieczność zwiększenia w Czechosłowacji liczby kościołów, zwłaszcza na przedmieściach większych skupisk ludzkich.

Żydzi przeciw projektowi nowego kalendarza. Rabini nowojorscy występują przeciw projektowi nowego kalendarza, przewidującego 13-miesięczny rok zamiast dotychczasowego 12-miesięcznego. Boją się oni, że szabat straci charakter swój, nie odpowiadając rzeczywistej rachubie czasu.

Wzniosły przykład amerykańskiego biskupa. Przyjaciel Polaków, biskup Gallagher z Detroit, podczas odwiedzin przytułków dla starców im. Berty Fischer, przepasawszy się fartuchem wraz z czterema towarzyszącymi mu kapłanami, usługiwał do stołu podczas obiadu 250 starców, poczem długie godziny poświęcił rozmowie z nimi. Przedtem odprawił w kaplicy zakładowej nabożeństwo w związku z obchodzeniem tego dnia święta Trzech Króli i udzielił 17 starcom Sakramentu bierzmowania, obdarzając ich upominkami.

Komunistyczna cenzura filmów. Niemałe wrażenie wywołał w Paryżu fakt, że artystka filmowa której pewne tawarzystwo powierzyło rolę starszej siostry św. Teresy z Lisieux w filmie o tej świętej, odmówiła nagle przyjęcia tej roli. Uczyniła to na rozkaz komunistycznego związku zawodowego, do którego należy. Związek ów zabrania artystom i artystkom przyjmowania podobnych ról w tego rodzaju filmach. Artystka, o którą w danym wypadku chodzi, została zaangażowana przez towarzystwo filmowe z powodu niezwykłego podobieństwa zarówno z oblicza, jak i z całej postaci do wspomnianej wyżej siostry zakonnej.

Jeżeli już we Francji komuniści uprawiają tego rodzaju cenzurę, to można sobie wyobrazić, czem jest ich „nieuprzedzanie się“ w filmach rosyjsko-komunistycznych.

Rozczarowany komunista. Pewien komunista czeski, namówiony przez agenta sowieckiego, sprzedał wszystko i przed kilku laty wyjechał do Rosji z zamiarem pozostania tam na zawsze. Po dwóch latach pobytu w państwie sowietów, w czasie których objechał kraj we wszystkich kierunkach dobrowolny ten emigrant, straciwszy wszystko, a przedewszystkiem przekonania komunistyczne, powrócił do Czech i podzielił się swemi spostrzeżeniami z dziennikiem „Moravsko-Sleskiy Dennik“:

Ewangelja na I niedzielę Postu.

Mat. 4, 1—11.

Jezus kuszony przez djabła.

Onego czasu Jezus był zawiedziony na puszczę od Ducha, aby był kuszony od djabła. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. I przystąpiwszy kusiciel, rzekł mu: Jeśliś jest Syn Boży, rzecz, aby te kamienie stały się chlebem. Który odpowiadając, rzekł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale wszelkiem słowem, które pochodzi z ust Bożych. Wtedy go wziął djabeł do miasta świętego i postawił go na ganku kościelnym: I rzekł mu: Jeśliś jest Syn Boży, spuść się na dół. Albowiem napisane jest: Iż aniołom swoim rozkazał o tobie i będą cię na ręku nosić, abyś snać nie obraził o kamień nogi swojej. Rzekł mu Jezus: Zasię napisane jest: Nie będziesz kusił Pana Boga twego. Wziął go zaś djabeł na górę wysoką bardzo: i ukazał mu wszystkie królestwa świata i chwałę ich: I rzekł mu: To wszystko dam tobie, jeśli upadłszy uczynisz mi pokłon. Wtedy mu rzekł Jezus: Pójdź precz, szatanie. Albowiem napisane jest: Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, a jemu samemu służyć będziesz. Wtedy opuścił go djabeł, a oto aniołowie przystąpili i służyli jemu.

Kuszenie.

Nie wódź nas na pokuszenie! Któż z nas zliczy, ile razy wołaliśmy w ten sposób do Ojca naszego, który jest w niebiesiech? Jeszcze byliśmy dziećmi, gdy powtarzaliśmy je za matką. Chociaż długo jeszcze nie wiedzieliśmy, co to wina, grzech, jednak modliliśmy się: Nie wódź nas na pokuszenie. Nieświadomie zbieraliśmy łaski na dzień, kiedy mieliśmy dojść do odróżnienia dobrego od złego. I może ten dzień nie był naszem zwycięstwem, nie dniem wyboru tego, co dobre? I czasy późniejsze może nie były lepsze, bo przepaść między dwoma duszami w naszej piersi nie chciała się zamknąć, lecz dokuczała nam coraz boleśniej dalej.

Zrywaliśmy się do walki, by zapanować nad ciemnemi mocami, bo wierzyliśmy i wie-

„Sytuacja robotników w Z. S. S. R. — pisał — jest okropna. Robotnicy ci przy opuszczaniu warsztatów pracy są codziennie rewidowani. Nie mają odwagi myśleć o jakimś strajku. Prawdę mówiąc, są oni „niewolnikami" rządu sowieckiego. Kto pracował razem z robotnikami rosyjskimi, ten wie, że w duszach ich coraz bardziej i bardziej gromadzi się tajona nienawiść przeciwko komisarzom".

List Ojca św. do mikada. Mgre Giardini, delegat apostolski w Japonji, opuści za parę dni Rzym, udając się do Tokio, dokąd zabierze z sobą list Papieża, adresowany do mikada. List jest napisany na artystycznie ozdobionym pergaminie. Ojciec św. składa w nim życzenia cesarzowi Japonji z okazji koronacji władcy Niponu.

Nawrócenie profesora Kovacsa. Prof. Kovacs, teść węgierskiego ministra oświaty, hr. Kiebelsberga i profesor prawa kościelnego na uniwersytecie w Budapeszcie, opuścił dnia 29 grudnia r. ub. kalwinizm, wstępując do Kościoła katolickiego. Krok ten uczonego prawnika wywołał w szerokich kołach wielkie wrażenie.

Z całej Polski.

Papieskie odznaczenie Marji Rodziewiczówney. Dnia 30 stycznia r. b. Biskup Piński JE. Ks. Zygmunt Łoziński, udekorował w Warszawie panią Marję Rodziewiczównę, krzyżem „Pro Ecclesia et Pontifice" w dowód uznania jej zasług dla sprawy katolickiej, położonych szczególnie na Polesiu, na terenie diecezji Pińskiej, przedewszystkiem w jej działalności pisarskiej, gdzie czcigodna autorka tak wyraźnie zaznacza siłę i wpływ w odrodzeniu Narodu czynników religijno-moralnych, reprezentowanych przez Kościół katolicki. Oprócz tego p. Rodziewiczówna z rodzinnej Hruszowej na Polesiu, koło Kobrynia, uczyniła ośrodek pracy społecznej, podtrzymując ducha narodowego w czasie niewoli organizując oświatę tajną wśród ludu, a od czasów wojny światowej prowadząc akcję ratowniczą.

List pasterski J. E. Ks. Biskupa Przeździeckiego o Kongresie Eucharystycznym diecezji Podlaskiej. J. E. Ks. Dr. H. Przeździecki, Biskup Podlaski, wydał list pasterski o Kongresie Eucharystycznym diecezji Podlaskiej, który rozpocznie się 2 lutego, a zakończy w dniach 28, 29 i 30 czerwca br. Na samym wstępie listu Arcypasterz wykazał dobroczynny, zbawienny wpływ Eucharystji na ludzkość. W dalszym ciągu mamy podany dokładny program Kongresu. J. E. Ks. Biskup zwraca się do wszystkich djecezjan, wyrażając życzenie, aby Kongres odbył się jak najuroczyściej, aby w tych dniach zjednoczyli się wszyscy pod jednym sztan-

---

rzymy w głębi swej duszy w dobro i jego siłę. I jak nisko upadliśmy, tak wysoko dążyła nasza dusza. Teraz wiedzieliśmy, co znaczy: Nie wódź nas na pokuszenie. Teraz mogliśmy je odmawiać ze zrozumieniem i lękiem.

Ale Ewangelja święta opowiada, że i Jezus był kuszony, że i on musiał walczyć z kusicielem. I przez to jest nam szczególnie bliski.

O naśladowaniu Chrystusa słyszeliśmy już nieraz. Próbowaliśmy nawet naśladować. Przekonaliśmy się, że nie jest to łatwe. Oto zstępuje dzisiaj Pan na pustynię naszych pokus, idzie przed nami, żebyśmy się nauczyli trzymać się Jego przynajmniej w pokusie.

Nie tylko szatanowi, ale i nam jest powiedziane: „Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz także słowem, które pochodzi z ust Bożych". To dla ciebie, duszo chrześcijańska, która chcesz rozpaczać, że czasem modlitwy twoje w sprawach doczesnych nie zostały wysłuchane. Bądź wierną i cierpliwą, a przyjdzie łaska pocieszenia.

A dalej powiedziano: „Nie będziesz kusił Pana Boga Twego". Dla kogo ono ważne: Dla tych wszystkich, którzy wprost lub pośrednio pomogli, że nasze życie publiczne stało się wielką pokusą. Wkrótce nie będzie przedstawienia w teatrze, programu w kinie, nie będzie rozrywki, ulicy, gazety, gdzieby się córki szatańskie: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha żywota nie popisywały swym bezwstydem. I państwo, które to cierpi, i przedsiębiorca, który to wprowadza i publiczność, która to przyjmuje, wszyscy kuszą Boga.

Nasze czasy potrzebują chrześcijan, którzy gotowi są słuchać więcej Boga, niż ludzi, których nie przekupi cała wspaniałość świata i wszystkie jego królestwa. Potrzeba chrześcijan, którzy mają odwagę powiedzieć z mocą: Nie! Idź precz szatanie! Może to za ostre się wydaje, za radykalne. Gdy będziemy na wszystko patrzeć pobłażliwie, niema przyszłości przed nami.

Z dzisiejszej Ewangelji mamy się nauczyć powiedzieć w porę: Idź precz szatanie! Amen.

darem Eucharystji. Na placu kongresowym będzie wystawiony Najświętszy Sakrament, przez cały czas Kongresu, by najliczniejsze rzesze miały łatwy dostęp do Chrystusa, obecnego w Sakramencie Ołtarza.

List pasterski kończy się wspaniałą modlitwą do Chrystusa Eucharystycznego, którą wierni odmawiać będą w czasie nowenny.

Kongres Eucharystyczny w Zagłębiu Dąbrowskiem. W Sosnowcu odbyło się zebranie przedstawicieli społeczeństwa Zagłębia Dąbrowskiego w związku z mającym się odbyć latem rb. kongresem Eucharystycznym diecezji częstochowskiej w Sosnowcu. Zebranie zaszczycił swą osobą J. E. Ks. Biskup Kubina.

J. E. Ks. Biskup Kubina, uzasadnił doniosłe znaczenie mającego się odbyć Kongresu Eucharystycznego. Po przemówieniu JE. Ks. Biskupa zebrani jednomyślnie przyjęli wniosek, uchwalający konieczność zwołania kongresu, przyczem, po krótkiej dyskusji, ustalono, że kongres zwołany powinien być do Sosnowca. Referat o Kongresie Eucharystycznym wygłosił ks. prefekt Ługowski, Termin zwołania kongresu oznaczono na dzień 29 czerwca br.

Kurs miłosierdzia w Poznaniu. Wewtorek dnia 19 lutego rb. rozpoczyna się w Poznaniu, na wielkiej sali wykładowej Katolickiej Szkoły Społecznej (ul. Podgórna 12b. II p.) Kurs charytatywny, który potrwa do piątku, dnia 8 marca rb. W Kursie wezmą udział: księża z wszystkich diecezji polskich, posiadający przynajmniej 3 lata kapłaństwa i członkowie zgromadzeń zakonnych, trudniących się akcją charytatywną wysłani przez swe domy macierzyste.

Rozporządzenie Biskupa Śląskiego w sprawie złotego jubileuszu kapłaństwa Ojca św. W sprawie złotego jubileuszu kapłaństwa Ojca św. Biskup Śląski, J. E. Ks. Dr. Lisiecki rozporządził, aby doroczne święto papieskie, przypadające w rb. w niedzielę zapustną, dn. 10 lutego, odprawione byłe po wszystkich parafjach diecezji ze szczególną okazałością. Przez cały rok ma duchowieństwo przemawiać często o papiestwie i panującym obecnie Ojcu św. Piusie XI, oraz zachęcać wiernych do gorętszych jeszcze, niźli zazwyczaj, modłów na intencję Ojca św. i przyjmowania w tej właśnie intencji Sakramentów św.

Jako główne święto papieskie wyznacza ks. Biskup w roku bieżącym dzień 29 czerwca, uroczystość Książąt Apostołów św. Piotra i Pawła. Wierni mają w tym dniu przyjąć na intencję Ojca św. Sakramenty św., kościoły zaś winny przybrać szatę odświętną. Podczas sumy z wystawionym Najśw. Sakramentem odczytany będzie list pasterski o papiestwie, a po skończonem głównem nabożeństwie odśpiewane będzie „Te Deum Laudamus“. W godzinach popołudniowych we wszystkich parafjach zorganizowane będą odpowiednie akademje.

Czwartkowa adoracja młodzieży szkolnej w Łomży. Od początku bieżącego roku Ks. Biskup St. Łukomski zarządził, by księża prefekci wszystkich szkół łomżyńskich gromadzili młodzież w kościele katedralnym na Adorację Najśw. Sakramentu która ma się odbywać po południu każdego czwartku Przy tej okazji ks. ks. prefekci wygłaszać będą krótkie nauki eucharystyczne. Łomża, zwana miastem szkół, bardzo potrzebowała tej inowacji, by uchronić swą liczną młodzież przed zakusami bądź komunizmu, idącego ze Wschodu, bądź błędnowierstwa, szerzonego w mowie i w prasie. Młodzież i starsi bardzo licznie nawiedzają ukrytego Chrystusa Króla, wykazując w ten sposób, że zarządzenie Dostojnego Pasterza jest bardzo na czasie.

Związek Młodz. Polskiej w Wilnie w 50-tą rocznicę kapłaństwa Ojca św. Piusa XI. Związek Młodzieży Polskiej w Wilnie wydał gorącą odezwę do kilkutysięcznej rzeszy swych członków, rozsianych w 410 stowarzyszeniach po całej połaci ziem północno-wschodnich Rzeczpospolitej, wzywając do uroczystego obchodu 50-lecia kapłaństwa Jego Świątobliwości Papieża Piusa XI. Odezwa podkreśla doniosłość szczególnych łask, jakie spłynęły na Związek Mł. Pol. przez otrzymanie Jego Apostolskiego błogosławieństwa na zlocie Młodzieży Polskiej. Jednocześnie odezwa wzywa młodzież do gorącego zamanifestowania uczuć wzgledem Stolicy Apostolskiej. Obchód odbędzie się w formie uroczystych akademij w czasie od 10-go do 17-go lutego 1929 r.

Wykład Pisma św. w katedrze Płockiej. Z inicjatywy JE. Ks. Biskupa Sufragana L. Wetmańskiego, odbywają się w katedrze płockiej co niedzielę o godz. 5-tej popoł. systematyczne wykłady Pisma św. Nowego Testamentu. Wykłady cieszą się dużą frekwencją i niewątpliwie przyczynią się do pogłębienia znajomości Pisma św. oraz wytrącą broń, licznym sekciarskim zwolennikom, którzy wszędzie zapuszczają swe zagony.

Rozmaitości.

Św. Izydor patronem inżynierów. Na prośbę hiszpańskiego stowarzyszenia inżynierów i geografów i za zgodą władzy kościelnej dekretem królewskim z 14 maja 1928 r., kontrasygnowanym przez Primo de Riwerę, św. Izydor, arcybiskup

Sewilli, uznany został za patrona wspomnianego stowarzyszenia.

Liczba katolików w Palestynie. Według doniesienia czasopisma „Ziko“, z danych, ogłoszonych przez Patrjarchę Jerozolimskiego, wynika, że liczba katolików w Palestynie wynosi 31.000, a w Transjordanji 7347.

Niewydany rozdział „Summy“ św. Tomasza z Akwinu. Donoszą z Rzymu, że Mgr. Grabmann, dziekan wydziału teologicznego uniwersytetu w Monachjum, odnalazł niewydany rozdział „Summy Teologicznej“ św. Tomasza z Akwinu.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

LUTY — 1929.

17	N	F. Wstępna	4	G. 5 po Boh
18	P	Flawjana	5	Ahafji
19	W	Konrada p.	6	Wukoła ep.
20	S	Nicefora	7	Partenja
21	C	Eleonory	8	Teodora s.
22	P	Piotra Kat.	9	Nyksfora
23	S	Romany p.	10	Charłampija

Uroczystość św. Józefa. Ks. Arcybiskup zaznacza ponownie z naciskiem, że z okazji uroczystości św. Józefa nie wolno urządzać żadnych zabaw. Z tego też powodu nie będzie Ks. Arcybiskup przyjmował żadnych próśb o pozwolenie na ślub w dzień św. Józefa lub w jego wigilję.

Spowiedź wielkanocna zaczyna się w pierwszą niedzielę postu, więc 17 lutego, a kończy w uroczystość św. Trójcy, więc 26 maja włącznie. Można już od 17 lutego przystępować do spowiedzi wielkanocnej. Dobrzeby było, o ile mrozy ustaną, wcześniej przystępować, zwłaszcza osoby, którym trudno dłużej w kościele pozostawać, bo tuż przed świętami będzie natłok. Kto przed Wielkanocą nie był do spowiedzi, może to uczynić po Wielkanocy, ale tylko do 26 maja. Ktoby między 17 lutego a 26 maja nie był do spowiedzi, ten popełniłby grzech ciężki. Chorzy mają wezwać księdza do domu.

Z parafji Bazyliki metropolitalnej. Nabożeństwo na intencję Ojczyzny w katedrze. W trzecią niedzielę lutego, (17 b. m.) poświęconą w lwowskiej katedrze szczególniejszej czci Matki Boskiej pod wezwaniem Królowej Korony Polskiej, będzie odprawiona o godzinie 8 rano przed ołtarzem Matki B. Łaskawej — na intencję Ojczyzny — cicha Msza św. ze wspólną Komunją św. członków Arcybractwa Królowej Korony Polskiej. W sobotę zaś, 16 b. m. i w niedzielę o godz. 6 wieczorem będą odprawione ku czci M. B. Królowej Korony Polskiej nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu w monstrancji.

Z parafji Najśw. P. Marji Śnieżnej. Bractwo Dobrej Śmierci i Kat. Liga Parafjalna przy kościele N. P. Marji Śnieżnej urządzają w niedzielę, 17 lutego 1929 uroczysty obchód, celem uczczenia 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Program obchodu a) o godz. 9 rano; Msza św. w kościele N. Panny Marji Śnieżnej (pl. Krakowski). Pieśni kościelne odśpiewa chór Ligi Katol. przy kościele św. Andrzeja; b) o godz. 6 wiecz. Akademja w sal Izby Rękodzielniczej z następującym programem 1. Słowo wstępne — wypowie ks. proboszcz Jan Piwiński. 2. Kantata — odśpiewa chór Ligi Katolickiej przy parafji św. Andrzeja. 3. Odczyt p. t. „Polonia semper fidelis“ — wygłosi dr. Zygmunt Danielski. 4. „Ave Maria“, solo skrzypcowe — wykona p. Jadwiga S. 5. Tetmajer: „Na Anioł Pański“ — wygłosi p. M. Jakubowski. 6. „Träumerei“ solo skrzypcowe — wykona p. Jadwiga S. 7. Odczyt p. t. „Papież a Polska“ — wygłosi prof. Kazimierz Żurawski. 8. Sołtys „Tu es Petrus“ — odśpiewa chór Ligi Katolickiej przy parafji św. Andrzeja.

Z parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). Uroczysty Wieczorek ku czci Ojca św. Z okazji złotych godów kapłaństwa Ojca św. Piusa XI, w myśl kurendy Najdostojniejszego naszego X. Arcypasterza, staraniem Trzeciego Zakonu, grupującego się przy kościele OO. Bernardynów odbył się w niedzielę, 10 lutego b. r. Uroczysty Wieczorek w sali gimnazjum X im. H. Sienkiewicza. Program był bardzo bogaty, złożyły się bowiem nań: 1. Słowo wstępne. 2. Kantata: „Wszechwładna, przeczysta Królowo“ 3. Deklamacja: „Na jubileusz Ojca św. Piusa XI“. 4. Pieśń: „O Marjo przyjmij dzięki“. 5. Referat na temat: „Papież-arcykapłan“. 6. Solo skrzypcowe z akompanj. fish.: „Ave Maria“ Gounoda. 7. Pieśń: „My chcemy Boga“. 8. Deklamacja: „W cyrku Nerona“ Hoffmana. 9. Hymn: „Niech żyje Polska“ księcia Lubeckiego. 10. Deklamacja: „Łódź Piotrowa“ Obrochty. 11. Marsz: „Wolności jasno...“ Słowo wstępne wygłosił O. Wiktor, dyrektor Trzeciego Zakonu, referat zaś, bardzo podniosły i głęboko przemyślany, z werwą i zapałem wypowiedział p. Marceli Gajewski. Z deklamacyj wywiązały się bardzo dobrze wszystkie trzy deklamatorki t. j. Helena Wojciakówna, Marja Mozirerówna i Marja Skarbkówna. Partje wokalne wykonał chór sióstr-tercjanek, pod dyrygenturą p. Marji Mikszówny, przygotowany przez p. Galasa, który też tak przy partjach choralnych jak i przy solo skrzypcowem, wykonanem przez jednego z wychowanków „Zakładu ciemnych“, akompanjował na fisharmonjum. Z gości między innymi obecnymi byli: O. Kustosz Arnulf Nowak, O. Bronisław i O. Emmanuel. Wieczorek wywarł głękokie wrażenie na wszystkich, gdyż całość była trafnie dobrana. Toteż należy się Trzeciemu Zakonowi szczera podzięka i uznanie, że w przeciągu 2 tygodni zdołał urzeczywistnić życzenie X. Arcypasterza i upamiętnić dzień 10 lutego, ważny ze swych doniosłych zdarzeń w Rzymie, także w swem kółku tercjarskiem i parafjalnem we Lwowie. *Uczestnik.*

Z parafji św. Mikołaja. Bractwo Dobrej Śmierci przy kościele św. Mikołaja — odbyło

Walne Zgromadzenie członków 20 stycznia b. r. Na 159 członków zebrało się 68. Według sprawozdania skarbnika stan kasy wynosił z końcem 1928 r. — 3.154 zł. Członkowie Bractwa mieli w ciągu 1928 r. 4 razy wspólne nabożeństwa, z końcem każdego kwartału i w czasie tych nabożeństw przystąpili do Sakramentów św. a kurator bractwa ks. proboszcz Sokołowski, w krótkich naukach pouczał o obowiązku i sposobach przygotowania się do dobrej śmierci. Na rok 1929 wybrano prezesem p. J. Jamrozika.

Z parafji św. Elżbiety. W niedzielę, 17 lutego rozpoczynają się wykłady popularne urządzane staraniem Ligi Katolickiej przy kościele św. Elżbiety, w sali probostwa parafji kościoła św. Elżbiety, pl. ks. Bilczewskiego 5. Pierwszy wykład wygłosi prof. dr. Leon Halban p. t. „Ideały społeczne chrześcijaństwa“. Następny wykład w niedzielę, 24 lutego. Początek o godz. 6 wieczorem. Wstęp 30 groszy.

Ubiegłej niedzieli odbyła się staraniem Ligi Kat. przy kościele św. Elżbiety uroczysta Akademja ku uczczeniu 50-letniego jubileuszu kapłaństwa Ojca św., Piusa XI.

Mimo 30 stopni mrozu wielka sala probostwa św. Elżbiety była zapełnioną po brzegi. Na długo przed rozpoczęciem, parafjanie pozajmowali wszystkie boczne miejsca i przejścia.

Wspaniałe przemówienie, streszczające całe życie Ojca św., oparte na dzisiejszej tęsknocie ku rzeczom wzniosłym i szlachetnym, wygłosił prof. dr. Marjan Wolańczyk. Kantatę ku czci Ojca św. tudzież szereg pieśni okolicznościowych odśpiewał chór młodzieży IX gimnazjum. Wspaniale wypadła deklamacja p. Lidji Sochackiej, tudzież solo skrzypcowe prof. H. Kozłowskiego. Całość wypadła ku ogólnemu zadowoleniu publiczności, która też nie szczędziła oklasków wykonawcom.

Wystąpienia z Kościoła katol. 1) Rudolf, Władysław (2 im.) Laise, rolnik urodzony w Sygniówce 29. XI. 1903 r., stanu wolnego, który 1923 roku z religji mojżeszowej przeszedł na katolicyzm, zamieszkały przy ul. Zyblikiewicza 48 — wystąpił z kościoła kat. — Magistrat L. 8833/29. 16. I. 1929.

2) Emilja Cymbała, urodzona w Draganówce, pow. Tarnopol, dnia 17. XII. 1896 r., z zawodu hafciarka — zamieszkała przy ul. Kochanowskiego l. 69, wystąpiła z Kościoła kat. dnia 22. I. 1929. Magistrat. L. 12642/29.

3) Juljan, Ludwik (2 im.) Krzysztofowicz, inspektor kolejowy, zam. Potockiego 67. — Mag. VIII W. L. 206308/28., 24. XII. 1928.

4) Eugenja, Marja (2 im.) Juszczyk, zam. Werner, zam. Zadwórzańska 38. Mag. VIII W. L. 206413/18. 30. I. 1929.

Na fundusz prasowy ks. Stanisław Oleniacz złożył 5 zł.

Z życia parafjalnego.

Od 3/II do 10/II 1929.

Bazylika metropolitalna. Było: chrztów —; zmarłych —; zapowiedzi —; ślubów 6; zaopatrzonych —; Komunij św. 850; składki —.

Parafja OO. Dominikanów. Było: chrztów —; zmarłych —; zapowiedzi —; ślubów —; zaopatrzonych —, Komunij św. 1120.

Parafja M. B. Śnieżnej. Było: chrztów 1; zmarłych 3; zapowiedzi —; ślubów 2; zaopatrzonych 3; Komunij św. 120; składek —.

Parafja św. Mikołaja. Było: chrztów 1; zmarłych 4; zapowiedzi 15; ślubów 7; zaopatrzonych 8; Komunij św. 1000.

Parafja św. Marji Magdaleny. Było: chrztów 2 zmarłych 7; zapowiedzi 4; ślubów 11; zaopatrzonych 7; Komunij św. 750; składki —.

Parafja św. Antoniego. Było: chrztów 2; zmarłych 3; zapowiedzi 2; ślubów 7; zaopatrzonych —; Komunij św. 300; składki 35 zł.

Parafja św. Marcina. Było: chrztów 3; zmarłych 4; zapowiedzi 1; ślubów 4; zaopatrzonych 3; Komunij św. 120.

Parafja św. Andrzeja (OO. Bernardynów). Było: chrztów 5; zmarłych —; zapowiedzi 1; ślubów 6; zaopatrzonych 2; Komunij św. 1300.

Parafja św. Anny. Było: chrztów 5; zmarłych 1; zapowiedzi —; ślubów 13; zaopatrzonych 1.

Parafja św. Elżbiety. Było: chrztów 6; zmarłych 4; zapowiedzi 3; ślubów 10; zaopatrzonych 4; Komunij św. 360.

Zapowiedzi.

Od 3/II do 10/II 1929.

W parafji św. Marcina. 1) Hordyniak Włodzimierz. Pasiecznik Stanisława, św. Kingi 3.

W parafji św. Mikołaja 1) Hładij Franciszek św. Zofji 27. Radom Anna, św. Zofji 44. — 2) Krasucki Jakób, Zamkowa 9. Czarna Aniela, św. Mikołaja 4. — 3) Niedzielski Wojciech, Ubocz 5. Zagórska Marja, Stryjska 22. — 4) Lipert Rudolf, Chodorów. Tuszkiewicz Marja, Jabłonowskich 3. — 5) Gracko Józef, Bielsk Śląski, Krzyczkowska Bronisława, Jabłonowskich 3.

W parafji św. Antoniego. 1) Jan Balzacki, Nałęczów. Janina Kussówna, Franciszkańska 9. — 2) Michał Hołdryn, Walerja Dorosz I v., św. Józefa 8.

W parafji św. Elżbiety. 1) Kucza Michał, Szałaj Aniela, Kubasiewicza 5. — 2) Nawojski Tadeusz, Smuda Klara, Kętrzyńskiego 27. — 3) Sidorowicz Karol, Dąbrowiecka Anastazja, Kordeckiego 33. — 4) Zymka Władysław, Hrywniak Anna, Kętrzyńskiego 27.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Banach Eugenjusz, Skole. Urbanowicz Zofja, Potockiego 26. — 2) Fedoryk Andrzej, Bułgarska 3. Wollak Joanna, Głęboka 16. — 3) Czajkowski Tadeusz, Łazarza 4. Klocek Stanisława, Laskowate. — 4) Kosonocki Jan, Kętrzyńskiego 47. Laurosiewicz Henryka, Listopada 95.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow. „Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.